

34.2.1

8b (משנה א) → 9b (ביום תגלחתו)

1. דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא: ויקרא טו, ב
 2. והצורע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוץ ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא: ויקרא יג, מה
 3. וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואתר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהל שבעת ימים: ויקרא יד, ח
 4. וכי יגור אתכם גר או אשר בתוכם לדתכם ועשה אשה ריח ניחח לה' כאשר תעשו כן ועשה: במדבר טו, יד
 5. וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים: שמות כד, ה
 6. הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדתיתכם ככם כגור יהיה לפני ה': במדבר טו, טו
 7. והקריבו הפהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: ויקרא א, טו
 8. ואם מן העוף עלה קרבנו לה' והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו: ויקרא א, יד
 9. כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו: יהושע ה, ה
 10. ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמך ואמר לך בדמך חיי ואמר לך בדמך חיי: יחזקאל טז, ו
 11. ויחח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הגה דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה: שמות כד, ח
 12. וכפר עליו הפהן באיל האשם לפני ה' על חטאתו אשר חטא וגסלה לו מחטאתו אשר חטא: ויקרא יט, כב
 13. וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו: במדבר ו, ט
 14. ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיקה: במדבר לה, כב
 15. ויאמר ה' פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם: במדבר יב, ד
 16. ערום ראה רעה ונסתר ופתיים עברו ונענשו: משלי כב, ג
 17. פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו: משלי יד, טו

- I א משנה ב: enumerated list of 4 כפרה (and enumeration of those who bring כשוגג detailed in ב משנה א)
- a זב, זבה, יולדת, מצורע: חכמים
- i Question: why list זב and זבה separately – due to their distinct טוּמא-criteria
- זב is not מטמא if זבה happened due to אונס – but זבה does
 - זבה requires 3 consecutive days of at least one ראיה each; זב can have all 3 ראיות in one day
- ii Therefore: why not count מצורע (tears clothes, lets hair grow wild and is אסור בתשימש – vv.1-3) separately from מצורעת
- Answer: essential טוּמא is the same (size of bean); in case of זב/זבה, טוּמא is different (as above)
- b מיטמא למתים, נזיר, קהל ישראל to join כפרה to קדשים; גר (until זרה"ד of קרבן) and נזיר, who is now permitted to drink, cut hair and למתים
- i חכמים: only reckon those for whom כפרה allows them to eat קדשים; גר requires כפרה to join קהל ישראל (נזיר, per above)
- ii דאבי' doesn't reckon טמא נזיר, as his קרבן merely allows him to begin נזירות, not for any היתר
- II א קן (for which we have a leniency, allowing him to bring א קן) קרבן הגר: ברייתא
- a Status: גר may not eat קדשים until his קן (2 birds; both עולות – unlike all other קנים which are ועולה is brought;
- i If: he brings one bird in the morning, he may eat קדשים after הערב שמש (and owes the other)
- ii If: he brings בהמה עולה – sufficient; if he brings עולה ושלמים (ideal), but if he brings מנחה ושלמים – insufficient
- Source: v. 4; just as בני" brought עולה ושלמים (v. 5), so too א גר must bring עולה ושלמים
- (a) Challenge: if so, one עולה בהמה should be insufficient
- (b) Answer (פ'): if we have allowed for א קן (per below), certainly א single עולה בהמה is sufficient
- (i) Challenge: if so, we should allow מנחה as well
- (ii) Answer: כן (v. 4) excludes מנחה
- b ברייתא vv. 6&5 establish requirement of עולה ושלמים; v. 4 "אשה ריח ניחח לה" extends to עולת העוף (all to ה'), עולת בהמה כן, excludes מנחה
- c ברייתא v. 4 (יעשה...לה') includes anything going on מזבח; מנחה excluded via v. 4 – כאשר תעשו (blood)
- i However: no requirement of עולה ושלמים, as v. 6 compares them to "you", not to "קרבן your"
- ii טבילה → הזאה (v. 11) טבילה (v. 5) דם קרבן (vv. 9-10) מילה ברית (הר סיני) just as your ancestors (at סיני) entered the ברית
- iii Similarly: any גר in future generations requires those
- Minimum: cannot be 1 bird (no precedent) – therefore, א "nest" (2 birds) is a leniency for minimum offering
- (a) Challenge: vv. 7-8 allow for נדר of 1 bird
- (i) Answer: that is א נדר/נדרה; there is no precedent of an obligatory offering that small
- (b) Challenge: כבש לעולה (חטאת העוף) with her לעולה יולדת
- (i) Answer: in that case, she also brings כבש
- Challenge: if so, we should not accept גרים in our day (w/o מקדש)
 - Answer: v. 4 allows for converts לדורותיכם – in any circumstances
- (a) Tangential ברייתא גר in our day should set aside כסף רובע for קן (for a time when המקדש is ייבנה בית המקדש)
- (i) ד"ש repealed that law (leads to מעילה) (מעילה) follows that repeal
- (b) Note: some read דאבי's ruling like ר"ש re: dispute as to which מלאכות א גר may do for herself on שבת
- (i) Opinions: like ישראל בחוה"מ, like ישראל on יו"ט (ר"ע); like ישראל on חול (ר"י); like ישראל on ערב (ג"ר)
- ג"ש like ישראל on חול – and this extends to עבד ואמה (who have not yet undergone גיור)

- III משנה ב (enumerated in א) – list of those who bring קרבנות for שוגג as for מזיד
- a *The list:* שבועת הפקדון and שבועת העדות, טמא מת, נזיר who becomes שפחה חרופה with ביאה
 - i *Source for שפחה:* v. 12 (טמא אשר חטא) twice – once for שוגג, other for multiple (ביאות)
 - ii *Source for נזיר:* v. 13 uses בפתע (meaning שוגג, per v. 14) and פתאום (which may mean אונס [v. 15] or מזיד [vv. 16-17])
 - 1 *Challenge:* let text only write פתאום, which gives us אונס and מזיד; שוגג could be inferred from them
 - 2 *Answer:* we would have interpreted פתאום as שוגג and excluded אונס ומזיד (as is the case everywhere else in תורה)
 - (a) *Therefore:* פתע gives us שוגג; פתאום must be אונס and מזיד
 - iii *Source for שבועת העדות:* שבועת העדות: all other חטאות include the words ונעלם except for שבועת העדות
 - iv *Source for שבועת הפקדון:* inferred via תחטא::תחטא from שבועת העדות (note: ר"ש rejects comparison, omits שבועת הפקדון)
- IV משנה ג (enumerated list of those who bring 1 קרבן for multiple violations (1st 2 listed here; rest follow))
- a *The list:* multiple ביאות with שפחה חרופה; multiple טומאות for נזיר
 - i *Source for שפחה:* v. 12 (טמא אשר חטא) twice – once for שוגג, other for multiple (ביאות)
 - 1 *Question (asked of יוחנן):* if someone had ביאה with 5 שפחות חרופות in one העלם – liable for 1 אשם or 5?
 - (a) *Answer:* unlike 5 ביאות with 1 שפחה, these are separate bodies, just as אשה (above, p. 1) identifies גופין מוחלקין
 - ii *Author of ruling re נזיר:* ר' יוסי בר יהודה, רבי (contra ר' יהודה) who allows for נזירות דטהרה to begin on 7th night
 - 1 *Argument:* according to רבי, נזירות טהרה begins on 8th day
 - (a) *If:* he became טמא on 7th night, all one טומאה
 - (b) *If:* he became טמא on 8th day – would require multiple קרבנות
 - 2 *Dispute:* how to interpret ראשו ביום ההוא
 - (a) *דבי:* the day he brings his קרבנות
 - (b) *דיבי:* the day he shaves (תגלחת טומאה) – on 7th day